

[Arbejdsministeren]

positivt træk, at kvinderne vil gøre sig gældende på lige fod med mændene på arbejdsmarkedet. Men det er indlysende, at en så voldsom tilgang til arbejdsmarkedet samtidig med en international lavkonjunktur har gjort beskæftigelsesproblemerne vanskelige at løse.

Regeringens muligheder for i denne vanskelige situation at sikre beskæftigelsesmuligheder for alle, der ønsker et job, har først og fremmest været hæmmet af en uholdbar vækst i underskuddet over for udlandet, der selvfølgelig yderligere er blevet forstærket af de senere måneders olieprisstigninger. Ikke desto mindre er det i dag en kendsgerning, at det er lykkedes at vende udviklingen på beskæftigelsesområdet.

Hvis jeg igen tager tallene fra beskæftigelsesundersøgelsen fra sidste efterår, så viser denne undersøgelse, at der fra 1975 og til 1978 er sket en stigning i antallet af personer, der er i beskæftigelse i det danske samfund, fra 2.365.000 i 1975 til 2.495.000 beskæftigede i 1978. En meget stor del af denne stigende beskæftigelse stammer fra en øget anvendelse af deltidsbeskæftigede, men selv omregnet til fuldtidsbeskæftigede personer er der tale om en stigning fra 2.120.000 til 2.230.000 i løbet af disse 3 år. Selv omregnet til fuldtidsbeskæftigelse er der altså tale om, at der er mere end 100.000 flere danskere, som er i beskæftigelse i 1978, end der var beskæftiget i 1975.

Hvordan har udviklingen så formet sig siden beskæftigelsesundersøgelsen i 1978's slutning, altså i november 1978? Ja, vi har jo de løbende ledighedstal fra den nye arbejdsløshedsstatistik, vi har fået opbygget. Jeg vil gerne til hr. Erhard Jakobsen sige, at jeg mener, hr. Erhard Jakobsens kritik af den statistik, vi fører på beskæftigelsesområdet, måske ikke er helt så berettiget i dag, hvor vi faktisk har fået en langt, langt bedre arbejdsmarkedsstatistik og beskæftigelsesstatistik, end vi tidligere har haft det, hvoraf vi bl. a. kan se, hvor stor en gruppe der på én gang er i arbejde og oppebærer understøttelse, fordi man er underbeskæftiget og oppebærer supplerende understøttelse, og alle de andre ting, der kan gøre sig gældende, og som kan gøre, at disse personer ikke kan indregnes som fuldgyldigt element i vort arbejdsløshedsproblem. Hvordan er det så gået med ledighedsudviklingen i løbet af 1979?

I begyndelsen af januar i år havde vi efter de statistiske oplysninger 220.000 arbejdsløse i Danmark. I slutningen af maj måned – de seneste tal, vi kender – er denne udvikling vendt, så der i dag i Danmark er 137.000 arbejdsløse. Der er først og fremmest sket et meget stort fald i antallet af arbejdsløse mænd – de er altså kommet i arbejde i denne periode.

Jeg vil gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde, hvis bekymring for kvindernes beskæftigelsesproblemer jeg fuldt ud kan dele, at der også er sket en positiv udvikling i kvinders beskæftigelsesmuligheder i det danske samfund. Det samlede antal kvinder, der er i beskæftigelse i dag på arbejdsmarkedet, er langt større, end da krisen begyndte, og siden årsskiftet 1978–79 er der sket et fald i kvindearbejdsløsheden på 33.000, som jeg i høj grad mener man bør tage ind i sine betragtninger. Imidlertid har fru Lilli Gyldenkilde ret i, at den forbedring af beskæftigelsen, der er sket for kvinderne, ikke er så kraftig som den tilsvarende forbedring af beskæftigelsen for mændene.

Jeg tror, det var hr. Niels Helveg Petersen, der var inde på den betragtning, som jeg er enig i, at et af vores alvorligste arbejdsløshedsproblemer er beskæftigelsesproblemerne for de unge. Hvordan forholder det sig med dette siden årsskiftet 1978–79? Ja, i januar 1979 var der 56.000 unge arbejdsløse registreret ved arbejdsformidlingskontorerne. Tallet var sunket i slutningen af maj til 37.000 personer. Et alt, alt for højt tal efter min opfattelse, men alligevel en kraftig udvikling i den rigtige retning. Det er indlysende, at der er mange elementer i denne vending.

Det er indlysende, at vi ikke kan slå os til tåls med den udvikling, der har fundet sted på arbejdsmarkedet, og mange problemer tårner sig op for den fremtidige beskæftigelsesudvikling, men jeg synes, det er væsentligt, at vi ikke forfalder i dette land til den almindelige forestilling, at det ikke nytter noget at gøre noget for at vende en negativ beskæftigelsesudvikling. De tal, vi har her, viser, at det nytter at gøre en indsats for bekæmpelse af arbejdsløsheden. Det er klart, det bl. a. er en følge af den udvikling, der sker i andre landes økonomi, men det er efter min opfattelse også klart en følge af de foranstaltninger, der er iværksat i medfør af regeringens beskæftigelsesplan, og de særlige